

societat

MASCOTES AL CARRER

A LA RECERCA D'UNA SEGONA OPORTUNITAT

L'abandonament o la pèrdua obliga molts animals de companyia a emprendre una nova etapa lluny de casa. Les protectores intenten facilitar-los el retorn a una llar.

ASSUMPTA MARTÍNEZ > TEXT I FOTOS

La Llei de protecció animal vigent obliga els municipis a oferir el servei de recollida d'animals domèstics perduts o abandonats a la via pública, així com al seu manteniment fins que n'aparegui l'amo o bé l'animal sigui donat en adopció a un altre propietari. Els ajuntaments, però, sovint deleguen aquesta funció, a través dels consells comarcals, a associacions protectores o empreses especialitzades, les quals solen oferir una cobertura d'abast comarcal. Cal destacar també que, paral·lelament a aquestes protectores o empreses, hi ha altres associacions privades que ajuden a alleugerir el pes d'aquesta problemàtica.

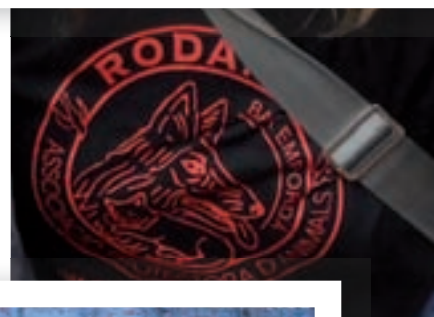
Pel Centre d'Acollida d'Animals de la Selva (CAAS), hi passen al llarg de l'any uns 800 gossos, dels quals tan sols un 20% són realment animals extraviats; la resta han estat abandonats deliberadament.

El centre, que ofereix aquest servei des de final dels anys 90, té cabuda per a uns 130 gossos, però en aquests mo-

ments en tenen acollits uns 150. I, tot i que també recullen gats –en un any n'hi arriben a passar una desena–, reconeixen que la seva tasca principal són els gossos: «De gats només ens ocupem exclusivament d'aquells que es veu clarament que eren domèstics», comenten els responsables del centre.

El Consell Comarcal de la Selva va assumir el servei de recollida d'animals perduts o abandonats l'any 1989, i durant prop de deu anys va oferir aquest servei a través de la Societat Protectora d'Animals i Plantes de Tossa de Mar. Però l'any 1996, el mateix Consell va iniciar les obres d'unes noves instal-

El Centre d'Acollida d'Animals de la Selva, ubicat al bell mig del parc de Sa Riera, acull uns 800 gossos al llarg de l'any i dona servei als 26 municipis de la comarca de la Selva

JUDIT PUJADO

lacions que, un cop enllestides, a final del 1997, van esdevenir la seu del CAAS, que és des d'on s'ofereix des de llavors el servei de recollida i acolliment als animals perduts o extraviats als 26 municipis de la comarca de la Selva.

Aquesta nova seu, que ja fa prop de quinze anys que ofereix els seus serveis, es troba situada entre la deixalleria i la depuradora de Tossa de Mar, al bell mig del parc de Sa Riera, i disposa d'un total de 50 gàbies per als gossos i una gàbia comuna per als gats. L'edifici té a més, entre altres serveis, clínica veterinària i cambra frigorífica, on es disposen els animals morts, en cas que se n'hagi produït algun cas, fins que els ve a recollir l'empresa encarregada d'incinerar-los.

Arribats a aquest punt cal recordar que, tot i que no fa gaires anys les pro-

tectores podien sacrificar animals per manca d'espai, l'article 11 de l'actual Llei 22/2003, de protecció dels animals, en prohibeix el sacrifici, exceptuant només el cas d'animals greument malalts o excepcionalment agressius.

El CAAS, però, ja fa temps que va assolir l'objectiu d'eutanàsia zero, i és que, malgrat que les gosses es poden acollir a una moratòria per anar-se adaptant a aquest canvi, el centre va començar a no sacrificar els gossos per manca d'espai fins i tot dos anys abans que ho prohibís la llei.

D'altra banda, també cal destacar que el CAAS disposa de molts voluntaris, que s'apropen fins al centre per treure a passejar els gossos i estar una mica amb ells de tant en tant. «De donar-los de menjar i de recollir els fems se n'encarreguen els treballadors», puntualitzen els encarregats del CAAS, que comenten també que quan algú està interessat a adoptar-ne algun, el que se sol fer és que primer s'emporti el gos de prova uns deu o quinze dies, per conviure-hi i comprovar que real-

>> Parada solidària per donar a conèixer la tasca de Rodamón i facilitar l'adopció dels gossos acollits a la protectora del Baix Empordà.

ment no hi ha cap problema i, si tot va bé, després es tira endavant l'adopció. I llavors, com a qualsevol altra protectora, l'animal s'entrega al nou propietari tal com marca la llei: desparasitat, vacunat, esterilitzat i amb el xip, despeses que corren a càrrec del nou amo.

Cau idíl·lic al Ripollès

I és que adoptar un gos, contràriament al que sovint la gent es pensa, no és gratuït. «Nosaltres fem pagar uns 60 euros», explica Joan Pujol, responsable del Refugi d'Animals del Ripollès, centre obert fa poc més d'un any. «I arreglem molt el preu per facilitar les adopcions, perquè l'esterilització, les

vacunes i posar el xip costa molt més, però tot i així a la gent li sembla car», comenta Pujol.

El Refugi d'Animals del Ripollès va obrir les seves portes el setembre de 2010, arran de la nova llei que prohibeix el sacrifici d'animals, i disposa de capacitat per acollir prop d'una cinquantena de mascotes. Fins a la seva inauguració, dels animals perduts i abandonats de la zona se'n va fer càrrec un grup de voluntaris, ja amb la idea que realitzaven una tasca temporal fins que el nou centre estigués enllestit.

El centre del Ripollès es troba situat en un entorn idíl·lic, a la finca de Baups, al camí de Casadessús, a Ripoll. Actualment té prop d'una quinzena de gossos i nou gats acollits. I malgrat que ja n'han donat alguns en adopció, «el cert és que n'entren més dels que marxen», assegura Pujol, que també comenta que els moments de l'any en què constaten un augment més marcat d'animals perduts o abandonats solen coincidir amb l'arribada dels estiuencs, i també amb l'època de bolets

Ja fa temps que el Centre d'Acollida d'Animals de la Selva va assolir l'objectiu d'eutanàsia zero